

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Kubovou v hlavním líčení konaném dne 19.12.2016 **takto:**

obžalovaný

[redacted]
nar. [redacted] v [redacted], trvale bytem
[redacted], t.č. [redacted] zdržujícího se na adrese
[redacted],

je v i n e n , ž e

v době nejméně od 24. 12. 2013 do 29. 1. 2015 v [redacted], v [redacted],
v místě svého bydliště či jinde veden záměrem umožnit sledování televizního vysílání dalším
jemu neznámým osobám bez úhrady televizních poplatků opakovaně jako hlavní správce a
administrátor provozoval prostřednictvím internetové sítě webové stránky pod názvem
www.on-linetelevize.cz, www.on-linetelevize.com, www.on-linetelevize.net, www.ip-
televize.webnode.cz, www.on-linetelevize.webnode.cz, a to televizních stanic DIGI SPORT 3,
NOVA SPORT, ČT 1, ČT 4, SLOVAK SPORT 1, SLOVAK SPORT 2, SLOVAK SPORT 3 a
dalších, a to tak, že v prostoru vyhrazeném pro své stránky umístil a ponechal odkazy
umožňující přístup na jiné webové stránky tak, že kdokoliv k nim mohl mít prostřednictvím
stránky přístup na místě a v čase podle své vlastní volby počítačovou sítí internet, aniž by řádně
uhradil licenční poplatek, a takto umožňoval sledování licencovaného televizního vysílání
sportovního charakteru, k němuž drží licenční práva jiné subjekty, přičemž
[redacted] takto konal vědomě, aniž by sám byl držitelem souhlasu vlastníka či
držitele licence vysílacích práv, to vše ke škodě společnosti:

- DIGI Czech Republic, s.r.o., IČ 27569390, se sídlem Holandská 854, 639 00 Brno,
- CET 21 spol. s r.o., IČ 45800456, se sídlem Kříženeckého nám. 1078, 152 00 Praha,

- Česká televize Kavčí hory, IČ 00027383, se sídlem Na Hřebenech II 1132, 147 00 Praha,
- Slovak Sport, s.r.o., IČO 36358037, se sídlem Piaristická 2, Nitra, 949 01, Slovenská republika,

příčemž takto činil po delší dobu, bez oprávnění k výkonu práva vysílání užit uděleného mu smlouvou vlastníkem či držitelem licence vysílacích práv, a v rozporu s právem dílo užit tak porušil zejména ustanovení § 12 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, když dílo neoprávněně veřejnosti sděloval přenosem televizního vysílání díla (§ 12 odst. 1, 4 písm. f), § 22 a § 84 odst. 1, 2 autorského zákona),

t e d y

neoprávněně zasáhl, nikoli nepatrně, do zákonem chráněných práv k televiznímu vysílání,

t í m   s p á c h a l

prečin porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi dle § 270 odst. 1 trestního zákoníku,

a   o d s u z u j e   s e

podle § 270 odst. 1 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 6 (šest) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se **výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 14 (čtrnáct) měsíců.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci** a to 1 kusu notebooku zn. ACER ASPIRE 5742G, výrobní číslo LXR902194147145391601.

Podle § 70 odst. 6 tr. zákoníku připadá propadlá věc státu.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se tito poškození odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních:

- 1) Česká televize Kavčí hory, IČ: 00027383, se sídlem Na Hřebenech II 1132, 147 00 Praha,
- 2) DIGI Czech Republic, s.r.o., IČ: 27569390, se sídlem Holandská 854, 639 00 Brno,
- 3) Slovak Sport, s.r.o., IČ: 36358037, se sídlem Piaristická 2, Nitra, 949 01, Slovenská republika.

Odůvodnění:

Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Obžalovaný k věci uvedl, že je pravdou, že administroval prostřednictvím Internetu webové stránky s názvy uvedenými v podané obžalobě (vyjma stránky www.spusti.net), prostřednictvím nich pak umožňoval zájemcům sledovat televizní vysílání televizních stanic, zejména pak zaměřených na sportovní vysílání a sportovní pořady. Jeho jediným cílem bylo umožnit v době, kdy neexistovala služba jako např. O2 televize, lidem, kteří neměli přístup k televiznímu vysílání, sledovat televizní kanály. Tuto službu poskytoval bezplatně, žádný zisk z toho neměl. Mimo to vysílání prostřednictvím jím spravovaných www stránek bylo v nevalné kvalitě, neboť pakliže se připojilo více lidí, síť byla přetížená a např. po 30 sekundách se vysílání přerušilo. Linky, které byly umístěné na jeho stránkách, byly volně přístupné na internetu, i on se k nim dostal tak, že je sám hledal, a pak je umisťoval na jím zřízené www stránky. Obžalovaný uvedl, že si nebyl vědom toho, že jeho jednání je v rozporu se zákonem, neboť obdobným způsobem si na Internetu počínalo mnoho lidí. Samozřejmě si je vědom, že existují koncesionářské poplatky, které je třeba při využívání služeb televizního vysílání hradit. Nevytvářel ale www stránky, které umožňovaly obcházet placené stránky. Nevěděl, že jeho počínání podléhá zpoplatnění, neboť odkazy, které našel na Internetu, jen umístil na své stránky, které spravoval, když link na Internet umístil úplně někdo jiný. Dále uvedl, že je pravdou, že v bydlišti své sestry v [REDAKCE] se při návštěvách prostřednictvím wifi sítě připojoval na internet, nic nelegálního ale neprováděl, je možné, že si zaplatil nějaký webový hosting, ale chtěl jenom vyzkoušet, jaké to má pro něho využití a jak to funguje. Nikým nebyl upozorněn, že se dopouští protiprávního jednání. Je pravdou, že byl prostřednictvím nějaké společnosti žádán, aby vypnul vysílací kanál.

Svěděk [REDAKCE] potvrdil, že obžalovaný je manželčin bratr, a při návštěvách u nich v bydlišti se připojil prostřednictvím wifi sítě k Internetu, používal svůj notebook, svědek nevěděl, čím se obžalovaný zabýval, co dělal, sám nemá facebookový profil, o činnosti obžalovaného ničeho nevěděl.

Svěděk [REDAKCE] k věci uvedl, že věděl o tom, že obžalovaný měl koníčka spočívajícího v tom, že byl často na internetu a komunikoval tam s lidmi, docela dost se tomu věnoval. Zjistil též, že spravoval internetovou stránku, sám se začal zajímat o to, zda jeho činnost nebyla v rozporu se zákonem, to, co provozoval v té době obžalovaný, provozovalo nescíslně firem a to nejen z České republiky, ale i ze zahraničí. Dále zjišťoval, zda nedochází k porušování autorských práv a bylo mu jasně sděleno, že pokud se to týká „enderových“ odkazů, nejde o trestnou činnost. To bylo rozhodnutí Evropského soudního dvora z roku 2014. Základní princip „enderových“ odkazů je takový, že když takový odkaz je použit a umístěn na vlastní internetové stránce a v daném okamžiku ho navštíví tisíce lidí, není to trestný čin, proto byl překvapen, že je obžalovaný stíhán. Svědek potvrdil, že v minulosti se na něj obžalovaný obrátil s tím, že byl požádán televizí Nova, aby ukončil „tu svou činnost“, a on mu doporučil, necht' tak učiní, dokonce se na televizi Nova obrátili, ale jejich požadavky byly nesplnitelné, a proto obžalovaný provozování kanálu ihned ukončil.

Výslechem svědka [REDAKCE], který byl proveden dožádaným Okresním soudem ve Vsetíně, nebyly zjištěny žádné skutečnosti. Též z úředního záznamu sepsaného s [REDAKCE], který byl se souhlasem stran čten, nebyly zjištěny žádné podstatné skutečnosti.

Soud ve věci provedl listinné důkazy, které jsou stěžejní k prokázání trestné činnosti obžalovaného, a za významné soud považuje následující: jde především o zprávy společností CET 21 s.r.o., DIGI Czech Republic s.r.o., Hexageek s.r.o., dále na základě nařízeného příkazu ke zjištění údajů o telekomunikačním provozu sp.zn. Nt 316/2014 vydaného Obvodním soudem

pro Prahu 4 dne 9.6.2014, byla zjištěna zájmová IP adresa koncového uživatele a ve sledovaném období byla přidělena uživateli, kterým byl obžalovaný, zprávou společnosti C-servis s.r.o. byla opět zjištěna zájmová IP adresa, která byla přiřazena ve sledovaném období koncovému uživateli, kterým byl svědek [REDACTED], dále provedeným šetřením na facebookovém profilu obžalovaného (rok 2014) byly zjištěny odkazy na informace o programování www stránek a online televize, facebookový profil označený jako filmy-online-tv obsahoval nabídku sledování televizních programů s odkazem na stránky www.on-linetelevize.net, když jako uživatel těchto stránek byl ztotožněn právě obžalovaný (viz úřední záznam na č.l. 263 a násl.), dále záznamy z facebookého profilu obžalovaného založené na č.l. 264 až 281 prokazují aktivity obžalovaného týkající se nabídky televizních kanálů a jejich sledování prostřednictvím obžalovaným administrovaných www stránek, zprávou společnosti Eurid Services s.r.o. bylo prokázáno, že doména on-linetelevize.eu je registrována osobou s e-mailovou adresou [REDACTED] a aktuálním šetřením provedeným policejním orgánem ke stránkám www.on-linetelevize.com bylo zjištěno, že jsou automaticky přesměrovány na stránky www.on-linetelevize.net nabízející sledování českých, slovenských a německých televizních programů (např. Slovak sport), když analýza projekce této domény je doložena na č.l. 376-378 a 384-399, protokolem o provedení domovní prohlídky dne 20.5.2015, sp. zn. 4 Nt 703/2015 bylo prokázáno, že v bydlišti obžalovaného byla provedena toho dne domovní prohlídka, při které obžalovaný dobrovolně vydal notebook zn. Acer Aspire 5742G.

Pakliže obhájce obžalovaného vznesl důkazní návrh spočívající v zadání a zpracování znaleckého posudku z příslušného oboru, soud tento důkazní návrh zamítl jako nadbytečný, neboť otázky, kterými se měl znalec dle obhajoby zabývat, jsou otázky právní, na které musí nalézt odpověď soud a do znalecké činnosti nespádají, a na rozdíl od obžaloby se soud nedomnívá, že se jedná o složitou odbornou věc, kterou je zapotřebí podrobit znaleckému zkoumání, aby byl objasněn způsob páchaní trestné činnosti, ze které je obžalovaný viněn, neboť sám obžalovaný tento způsob popsál.

Po provedeném dokazování, kdy soud hodnotil všechny důkazy ve věci provedené podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k následujícím skutkovým zjištěním. Soud má za prokázané, že se obžalovaný dopustil jednání, které mu bylo podanou obžalobou kladeno za vinu. Ač obžalovaný nerozporoval podstatu jednání, které mu bylo kladeno za vinu, a doznal se k tomu, že jako administrátor s cílem umožnit sledování televizního vysílání dalším jemu neznámým osobám, které by neměly k takovému vysílání jinak přístup, provozoval prostřednictvím internetu webové stránky v rozsudečném výroku přesně uvedené a umístil v nich odkazy umožňující přístup na jiné webové stránky tak, že kdokoliv k nim mohl mít přístup a sledovat tak licencované televizní vysílání především sportovního charakteru, aniž by sám obžalovaný vlastnil licenční práva či měl souhlas držitele či vlastníka této licence vysílacích práv, avšak vyhradil se proti tomu, že tato jeho vyvíjená činnost by měla odporovat zákonu a porušovat autorská práva specifikovaných subjektů. Argumentoval rozhodnutími Evropského soudního dvora, konkrétně ze dne 8.9.2016, ECLI:EU:C:2016:644. Soud tedy konstatuje, že za prokázaná má skutková tvrzení obsažená v podané obžalobě, které převzal do rozsudečného výroku. Své závěry opírá nejen o výpověď obžalovaného, ale především o všechny provedené a shora rozebrané listinné důkazy, které jednoznačně potvrzují aktivity obžalovaného ve světě Internetu a provozování www stránek jeho osobou (a soud v tomto směru na ně odkazuje), a tyto korelují s výpovědí obžalovaného, když jediná výhrada, kterou obžalovaný v tomto směru učinil, byla, že nebyl administrátorem www stránek s názvem www.spusti.net, když soud tuto výtku akceptoval. Soud má za to, že ohledně skutkových zjištění není závěr soudu s postojem a vyjádřeními obžalovaného v zásadním rozporu.

Samozřejmě hodnocení soudu a obžalovaného se významně rozchází v otázce právního posouzení konání, kterého se obžalovaný dopouštěl. Postoj obžalovaného byl již vícekrát zmiňován, obžalovaný je přesvědčen, že jednání, kterého se dopustil, není protiprávní, respektive postižitelné normami práva trestního. Soud se naopak ztotožnil s právní argumentací obžaloby a má za to, že obžalovaný naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 270 odst. 1 tr. zákoníku. Tohoto přečinu se dopustí ten, kdo neoprávněně zasáhne nikoli nepatrně do zákonem chráněných práv k autorskému dílu, uměleckému výkonu, zvukovému a zvukově obrazovému záznamu, rozhlasovému nebo televiznímu vysílání nebo databázi. Jedná se o trestněprávní normu s blanketovou dispozicí, a proto je zapotřebí vždy uvést, jaká konkrétní ustanovení příslušného zákona byla protiprávním jednáním pachatele porušena. V souzeném případě soud ve skutkové větě odkazuje na ustanovení § 12, § 22 a § 84 zákona č. 121/2000 Sb., autorského zákona, když není pochyb, že právo na přenos televizního vysílání díla (§ 22) požívá ochrany tohoto zákona a je součástí tzv. majetkových práv. Soudem v rámci dokazování bylo prokázáno, že obžalovaný jako správce a administrátor provozoval několik webových stránek, kde v prostoru vyhrazeném pro své stránky umístil tzv. embedded linky, neboli odkazy umožňující přístup k vysílání licencovaných televizních stanic, aniž by k tomu měl souhlas nositelů licenčních práv nebo splnil jiné zákonem předpokládané podmínky (včetně hrazení licenčních poplatků), a takové jednání naplňuje znak „ neoprávněný “ zásah do zákonem chráněných práv k televiznímu vysílání vymezených v § 22 autorského zákona. Pokud jde o naplnění znaku „ nikoli nepatrného “ zásahu do práv k televiznímu vysílání, je v tomto případě odůvodněn obdobjím, po které obžalovaný svou činnost vyvíjel (ta odpovídá a je průkazná z listinných důkazů dokumentující činnost obžalovaného), jakož i množství webových stránek, prostřednictvím nichž takto konal. Subjektivní stránka tohoto přečinu vyžaduje úmyslné zavinění pachatelem (ať už ve formě přímého či nepřímého úmyslu). Úmysl pachatele se musí vztahovat i na jeho vědomí, že jde o televizní vysílání, není však nutné, aby pachatel znal přesný rozsah uvedených práv nositelů vysílacích práv tak, jak jsou vymezena zákonem. Postačí, že pachatel si je alespoň v hrubých rysech vědom toho, že nakládá s televizním vysíláním, které je chráněno autorským právem. Při posuzování, zda se obžalovaný dopustil činu úmyslně, je třeba vycházet mimo jeho vlastní výpovědi, zejména z rozboru jeho konkrétního jednání s přihlédnutím k motivu tohoto jednání, jakož i ke všem dalším skutečnostem a okolnostem vyplývajícím z provedení dokazování (viz komentář trestního zákoníku, C.H.Beck 2012). Soud je přesvědčen, že obžalovaný jednal přinejmenším v úmyslu nepřímém (§ 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku). Z dokazování vyplynulo, že se obžalovaný zejména v období studií (které spadá do sledovaného období) velmi aktivně zapojil do světa Internetu - veřejné počítačové sítě, otázky fungování hostingu ho zajímaly, byl zřizovatelem a správcem webových stránek, a při znalosti jejich fungování a povahy zcela vědomě na nich uveřejňoval odkazy na licencované (tedy hrazené) televizní vysílání s cílem zpřístupnit jeho obsah komukoliv, kdo o to projevil zájem. Pakliže obžalovaný odkazoval na rozhodnutí Evropského soudního dvora – viz shora, soud má za to, že na žalovanou trestní věc toto rozhodnutí nedopadá a naopak odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 27.2.2013, sp.zn. 8 Tdo 137/2013, které na problematiku projednávané trestné činnosti bez výhrady cílí.

Při úvahách o trestu soud vycházel z § 38 odst. 1, odst. 2 a § 39 tr. zákoníku, neboť při stanovení druhu trestu a jeho výměry se přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a jeho dosavadnímu způsobu života, k jeho chování po činu, a rovněž k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Povaha a závažnost trestného činu určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho

následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno z popisu z evidence rejstříku trestů, že tento nebyl v minulosti soudně trestán. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody až na 2 léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci. Obžalovanému polehčuje jeho dosavadní bezúhonnost, žádná okolnost mu nepřitěžuje. Soud obžalovanému vyměřil trest odnětí svobody v trvání šest měsíců (tedy v jedné čtvrtině zákonného rozpětí trestní sazby), jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 14 měsíců. Jedná se o trest výchovný, který má obžalovaného přimět k tomu, nadále se vyvarovat střetu s normami práva trestního, když soud má za to, že již samotný průběh trestního řízení je pro obžalovaného velkým ponaučením pro budoucnost. Soud je přesvědčen, že v případě obžalovaného se jednalo o toliko exces v dosavadním životě obžalovaného, kterého se pro příště vyvaruje. Dále soud obžalovanému uložil trest propadnutí věci a to notebooku zn. ACER ASPIRE 5742G, výrobní číslo LXR902194147145391601, který byl obžalovaným vydán při provedené domovní prohlídce, když se jedná o věc, které bylo k páčání trestné činnosti, užito. Tato věc připadá státu. Takto uložené tresty soud vnímá jako zákonné a spravedlivé.

V adhezním řízení soud rozhodoval o nárocích poškozených společností, které se řádně a včas připojily s nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení proti obžalovanému. Ač byl obžalovaný uznán vinným jednáním, kterým zasáhl do práv poškozených, nároky, které byly těmito subjekty uplatněny a vyčísleny, však nebyly provedeným dokazováním (zejména pak listinami předloženými těmito poškozenými) prokázány co do výše oprávněnosti vznesených požadavků, a proto byly poškozené podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázány na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení. Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr.ř.). Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.). Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány

rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (228 odst.4 tr. ř.).

V Českých Budějovicích dne 19.12.2016

JUDr. Petra Kubová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: Martina Borovková